

Črniški :

Dragi Marijini otroci!

Sprejmite najprej moja najsrčnejša voščila za novo leto! Hitro je preteklo staro v večnost. Koliko jih imate že za seboj?

Vsako leto našega življenja se mi zdi kakor knjiga. Kakor so knjige različne — nekatere majhne, druge velike, debele in drobne — tako tudi leta našega življenja: nekatera bogata dobrih del, druga pa bolj revna.

Otroci božji! Kakšne so vaše dosedanje knjige življenja, velike in debele ali male in drobne?

Novi knjigi, ki jo začnete pisati z novim letom, želim, da bi bila prav lepa v vsakem oziru.

Seveda brez truda ne pojde. Le pomislite, kako je bilo v časih, preden so iznašli tiskarstvo (okoli l. 1450.). Knjige so morali vse prepisovati. Koliko so se trudili srednjeveški menihi s prepisovanjem sv. pisma, duhovskih molitvenikov in drugih knjig! Še danes pričajo njih knjige, shranjene po raznih zbirkah, o meniški veliki marljivosti, potrpežljivosti in vnemi.

Posebno občudujemo v teh knjigah takoimenovane iniciale (začetnice), črke, ki začenjajo knjigo ali poglavje. Veliko večje so od drugih, pa tudi bogato okrašene z raznimi umetnimi črtami in zavojkami. Večkrat dičijo prvo črko slike v zlatih in drugih barvah.

Tudi vašo novo knjigo morate okrasiti v začetku nad vse lepo. Kako boste to naredili? Pobožni pisa-

telji postavijo večkrat na konec svojih knjig tele črke: O. A. M. G. D.! Te črke so začetnice besed, ki pomenijo v latinščini željo: Vse k večji časti božji! Kar stavijo pisatelji na konec, bomo pa mi dali na začetek. Naša knjiga naj se začne s temi zlatimi črkami: V. k. v. č. b.! Vse naše delovanje in nehanje v l. 1928. naj bo posvečeno časti božji!

Kaj boste pa delali v novem letu? Največ bo spanja. Osem ur in mogoče še kaj več ga bo vsak dan. Eno tretjino leta boste torej prespali. Bodi! Spali boste v čast božjo. Nekaj časa bo odmerjenega kratkočasju, igram, jedi in podobnemu. Tudi to bodi v čast božjo! Molili in resno delali boste tudi. Tudi to že vnaprej posvetimo Bogu. Mogoče doleti kakega naših prijateljev to leto nesreča? Pogori znabiti rodna hiša, obolijo ali umrjejo starši, obuboža cela družina, oboli mogoče sam. Tudi te nesreče, kolikor jih pošlje to leto božja Previdnost na nas, naj bodo v čast božjo! Mogoče bo kdo izmed nas v tem letu umrl — otroci, bodimo vedno pripravljeni! Tudi to naj bo v čast božjo!

Torej vse, pa prav vse, kar se letos zgodi z nami, naj bo že malo ali veliko, pomembno ali malopomembno, veselo ali žalostno, vse naj bo k božji časti! Ta dobri namen obudimo kar zdaj za celo leto. Velja, kajneda?

Koliko poglavij bo pa imela vaša letošnja knjiga, otroci? Če pojde do konca posreči, jih bo 366. Zakaj toliko? Vsak dan v letu je poglavje zase. Letos je prestopno leto, torej 366 dni in poglavij.

Ko smo že v začetku knjige naredili tako lepo inicialo, da lepše ne more nihče napraviti, skrbimo, da bo imelo tudi vsako poglavje svoj dostojen začetek. To tudi ne bo prav težko. Vsak dan bomo zjutraj točno vstali in lepo opravili jutranjo molitev. Ta mesec se hočemo prav resno potruditi, da to dvoje dobro naredimo. Pride naj nam oboje v navado, da tega vse dni ne opustimo.

Kaj vam bolj dopade: lepo jasno poletno jutro, ko solnce prijazno vzhaja izza gorâ, ali pa jesensko jutro, ko dež lije na okna in je zunaj megla in blato? —

Kakšen razloček med takima dnevoma! Tako je tudi velik razloček med človekom, ki zna zjutraj vstati tako, kakor se spodobi, in onim, ki vstane »z levo nogo«. Kakršen je začetek, tak je potem navadno ves dan.

Otroci, mi hočemo vstati »z desno nogo«, to je: premagati hočemo dremotnost in lenobo ter vstati vsak dan ob določeni uri. Če se sami ne zbudimo, poprosimo zvečer mamo, naj nas ona pokliče. Zamislimo se zjutraj v pričujočnost božjo, naredimo pobožno znamenje svetega križa in počastimo s tem presveto Trojico. Potem pa čvrsto in hitro s postelje! Mogoče bi imel kateri izmed vas še kake težave, telo bi rado še ležalo. Tak naj se premaga! Naj naredi to žrtev Jezusu in Mariji na ljubo. Če vidiš, da te lenoba večkrat premaguje, ne obupaj, marveč prosi Marijo že prejšnji večer s kako molitvico, naj ti jutri pomaga. Stori tako in čutil boš zjutraj njeno pomoč.

Med oblačenjem in umivanjem preudari, kako boš preživel predstoječi dan. Preglej vse svoje dolžnosti. Pomisli, kaj bi lahko dobrega storil. Glej že naprej, kje prideš danes v nevarnost, da bi Boga žalil in kako se ogneš tej nevarnosti.

Ko si napravljen, nekoliko postoj in pomisli: Bog je tukaj pričujoč in čaka na moj jutranji poklon. Poklekni potem pred kako sveto razpelo ali kako sveto podobo in začni svojo jutranjo molitev. (Po nekod moli cela družina skupno jutranjo molitev. To je prav lepo. Pridruži se pobožno vsem članom družine!)

Katero molitev naj pa zjutraj molimo? Lepše najbrže ne boste dobili, kakor je ona v katekizmu. Molite jo s premislekom in razumevanjem. Glejte, kako lepo je sestavljena! Najprej ponižen poklon, za tem tri božje čednosti, zahvala, dobri namen. (Prosim vas, postojte pri besedah: »Trdno sklenem, ogibati se vsakega greha, posebno pa tistega, ki mi je prišel že v navado.« — Kateri je tisti greh? — Kako se ga boste ogibali? — Kaj boste naredili, če padete vanj?) Potem molite Gospodovo molitev »Očenaš«, češčno Marijo. čast bodi..., vero. Z veliko vnemo

zmolite tudi družbeno molitev »O Gospa moja« in »O presladko Srce Jezusovo«.

Marijin otrok ne bo nikoli opustil angelskega češčenja. Če ni slišal jutranjega zvona, pa zmoli angelsko češčenje z jutranjo molitvijo.

Otroci božji, če boste vse tako naredili, potem lahko rečete, da ste vstali z desno nogo. Tak začetek je podoben jasnemu solnčnemu vzhodu, ki obeta lep in vesel dan. To je lepa iniciala (začetna črka), ki začenja novo poglavje. Takih rabite letos 366.

Otroci, zdaj pa na delo! Da se vam vse posreči, prosim in želim:

Z ljubim Sinom slednji čas
Marija blagoslavlja vas!

Uganke, skrivalice in drugo.

V čem sta si podobna bojazljiv vojak in dijak, ki ima pred seboj prevročo jed? (Opa jo popihata.)

Složna sva v miru; ako se pa razpreva in spet združiva, razdvojiva vse. Kaj sva? (Škarje.)

Kdo mora biti hud, da je dober?

(Priklenjeni pes.)

Kdo je najsrečnejši človek?

(Zdravnik, naplačno pa pokriva črna zemlja.)

Kdo na glavi svoj dolg nosi?

(Kdor še klobuka ni plačal.)

Česa se meščan boji, kmet pa veseli? (Gnoja.)

1. Posetnica.

(Miroljub, Vižmarje.)

Anica Budna

Črna

Kaj je ta gospodična?